

Голові спеціалізованої вченої ради
з присудження ступеня доктора філософії
ДФ 20.052.013
Івано-Франківського національного
технічного університету нафти і газу
доктору наук з державного управління,
доценту
Орлів Мар'яні Степанівні

ВІДГУК ОФІЦІЙНОГО ОПОНЕНТА

на дисертаційну роботу Панасюка Руслана Володимировича на тему «Публічне управління використанням спільних ресурсів територіальних громад України», поданої до захисту до спеціалізованої вченої ради ДФ 20.052.013 на здобуття ступеня доктора філософії (PhD) за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування»

Актуальність теми дисертації, зв'язок із науковими програмами, темами

В умовах курсу України на децентралізацію, що була обрана як принциповий вектор державної політики, починаючи з квітня 2014 року, а саме з ухвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні (розпорядження КМУ від 1 квітня 2014 року №333-р), зростає увага до питань ефективного публічного управління ресурсами в межах об'єднаних територіальних громад (далі – ОТГ). В офіційному формулюванні децентралізація означає якраз передачу повноважень та фінансів від державної влади безпосередньо органам місцевого самоврядування, що має на меті якісно покращити регіональний менеджмент, створивши умови для органів місцевої влади оперативно реагувати на виклики сьогодення. Основними завданнями сучасного етапу децентралізації є затвердження територіальної основи для діяльності органів влади на рівні громад і районів, передача повноважень виконавчої влади органам місцевого самоврядування та побудова моделі їх ієрархії й розмежування за принципом субсидіарності, створення ресурсної бази, ефективних адміністративних служб, упорядкування системи державного контролю тощо. Реалізація цих питань у перспективі призведе до врегулювання механізму координації діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади. Однак уможливити їх імплементацію й пришвидшити темпи та якісні показники децентралізації можна лише за умови свідомого й ефективного публічного управління використанням спільних ресурсів ОТГ в Україні.

Теоретико-методологічне обґрунтування необхідності, доцільності та вибору шляхів удосконалення механізму та інструментів управління змінами в діяльності ОТГ у векторі оцінки результативності й ефективності трансформації спільних ресурсів в економічний добробут і сталий розвиток є сферою першочергового інтересу фахівців з публічного управління. З огляду на окреслені аспекти загальної проблеми публічного управління та адміністрування тема дисертаційної роботи Р. В. Панасюка «Публічне управління використанням спільних ресурсів територіальних громад України» є актуальною та своєчасною, відповідає дослідницькому та практичному контексту сьогодення.

Зв'язок дисертаційного дослідження з науковими програмами, планами, темами

Дисертаційна робота є складовою наукової програми Національної академії державного управління при Президентові України «Публічне врядування в Україні в умовах європейської інтеграції» (номер державної реєстрації 0118U005403) і виконане відповідно до наукової теми кафедри публічного управління і адміністрування Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу. Дисертаційне дослідження також виконане в рамках розробки й реалізації Програм і проектів міжнародної технічної допомоги з реформування, а саме Швейцарсько-українського проєкту «Підтримка децентралізації в Україні» DESPRO і проєкту ЄС «Програма для України з розширення прав і можливостей на місцевому рівні, підзвітності та розвитку» U-LEAD з Європою». У межах розробки теми використано авторські розробки щодо удосконалення механізмів управління використанням ресурсів ОТГ на основі залучення до процесів і процедур управління інтелектуального потенціалу людських ресурсів самих територіальних громад.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх вірогідність

Дисертація Р. В. Панасюка побудована на основі системного підходу до предмету дослідження. Дисертантом залучено до наукового поля дослідження й належним чином опрацьовано та в авторському критично-аналітичному ключі інтерпретовано значну джерельну базу, що узагальнена в підрозділі 1.1 та 1.2. Автором опрацьовано значний обсяг вітчизняної та зарубіжної наукової літератури з проблем публічного управління, регіонального розвитку, питань самоврядування й децентралізації, практичних розвідок щодо світового досвіду децентралізації влади шляхом створення й організації функціонування територіальних громад, а також ролі в цих процесах людських ресурсів ОТГ. З тексту роботи можна зробити висновок про детальне опрацювання та ґрунтовний аналіз автором релевантного термінологічного апарату, законодавства та інших нормативно-

регулятивних документів у сфері публічного управління та адміністрування щодо структури, процесу, функцій, наслідків діяльності ОТГ як нового елемента ієрархічної структури публічного управління й адміністрування держави України.

Цілісний аналіз усіх структурних елементів дисертації, зроблених дисертантом наукових висновків і рекомендацій свідчить, що наукова новизна дослідження має належний рівень обґрунтованості. Це підтверджено значною кількістю проаналізованих дисертантом наукових праць, нормативно-правових актів, що висвітлюють теорію, вітчизняну та зарубіжну практику формування та реалізації принципів публічного управління ОТГ, що розглядається як об'єкт управління використанням спільних ресурсів з наданням пріоритету інтелектуальним ресурсам населення. Джерельна база дисертації містить 337 позицій, із яких 55 – іноземними мовами. Загалом джерельна база може кваліфікуватися як цілком задовільна й достатня для виконання роботи такого рівня.

За результатами проведеного аналізу, досягнена мета дисертаційного дослідження, що полягала в теоретико-методологічному обґрунтуванні удосконалення механізму управління використанням ресурсів ОТГ на основі залучення до процесів і процедур управління інтелектуального потенціалу їхніх людських ресурсів.

Досягнення поставленої мети відбулося через послідовну й вичерпну реалізацію дисертантом заявлених завдань дисертаційного дослідження. Зокрема, автором роботи ідентифіковано місце й дано фахову оцінку поточного стану ОТГ як одиниці ієрархічної структури публічного управління й адміністрування держави Україна; проаналізовано й узагальнено світовий досвід децентралізації влади через створення й організацію функціонування територіальних громад; визначено роль у цих процесах людських ресурсів ОТГ; виявлено проблемні питання в наявному стані наукового забезпечення процесів управління створенням, організацією успішного функціонування й сталого розвитку ОТГ в умовах децентралізації влади й реформування адміністративного устрою; обґрунтовано доцільність модифікації принципів Елінон Остром щодо управління використанням громадських ресурсів для удосконалення процесів і процедур управління спільними ресурсами ОТГ; сформульовано необхідні доповнення, зміни й рекомендації щодо процедури їх впровадження у контексті реалій публічного управління та адміністрування в Україні; обґрунтовано інтерпретацію структурно-функціональної схеми ОТГ у вигляді ресурсної моделі; обґрунтовано необхідність, доцільність ментального реінжинірингу людських ресурсів та запропоновано інституціональну модель ідеологем для трансформації ментальності населення ОТГ; розроблено програму і проведено експериментально-практичну апробацію сформульованих рекомендацій з трансформації ментальності й удосконалення управління функціонуванням та сталим розвитком ОТГ Івано-Франківщини.

Фактичні й експериментальні дані, якими оперує дисертант, достатні, щоб на їх підставі робити обґрунтовані наукові висновки й формувати практичні рекомендації щодо оптимізації процесів, механізмів і моделей управління діяльністю ОТГ в умовах реформування й сталого розвитку. Високого рівня обґрунтованості наукових положень, глибини висновків та практичної цінності рекомендацій, що містяться в дисертації, удалося досягти через: відповідність проблем і висновків дисертації науковій спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»; аргументоване розв'язання заявлених у вступі дисертаційної роботи наукових завдань; дотримання принципу наступності, системності, цілісності в процесі здійснення дослідження та під час організації логіки роботи над викладом теоретичних і практичних результатів; залучення широкого науково-дослідницького контексту, забезпечення зв'язку з попередніми та встановлення зв'язку з наступними дослідженнями у межах тематики;. Практична цінність отриманих результатів підтверджується рівнем апробації результатів.

Достовірність та наукова новизна одержаних результатів

Достовірність висновків і рекомендацій, сформульованих автором дисертації, забезпечується використанням наукової методології та застосуванням сучасних теоретичних і практичних дослідницьких методів. Обґрунтованість та достовірність положень, рекомендацій, висновків, що містяться в дисертаційній роботі, підтверджуються їх апробацією на науково-практичних, наукових всеукраїнських і міжнародних конференціях, форумах, круглих столах з питань публічного управління. У 16-ти наукових працях за темою дисертації достатньо повно відображені результати проведеного дослідження.

Новизна наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, має прояв як у самому підході до досліджуваних проблем, так і в запропонованому способі їх розв'язання. У результаті здійсненого дослідження сформульовано низку положень та висновків теоретичного й практичного характеру щодо підходів та практичних алгоритмів публічного управління й адміністрування ОТГ, що запропоновані особисто здобувачем. Найбільш значущими з них є:

- дисертантом *уперше* запропонована інституціональна модель ОТГ у вигляді ромбовидної мікс-матриці, у якій, за умови реалізації централізовано-партисипативного управління, одночасно присутні можливості й умови соціально-економічної життєдіяльності й розвитку її людських ресурсів згідно з альтернативними ідеологемами ринкової й редистрибутивної економік, індивідуалістської й комунітарної ідеологій; це забезпечує максимально ефективне використання інтелектуального потенціалу населення ОТГ.

Автором було удосконалено:

- модель управління поведінкою людських ресурсів людських спільнот у процесі змін Дж. Фогга, яка була доповнена автором критерієм «інтегрованість людських ресурсів», що дало змогу утворити новий комплекс цілей, критеріїв та оцінок управління їх поведінкою з орієнтацією на співуправління й співпрацю в досягненні спільних цілей; це уможливило підвищення результативності й ефективності використання спільних ресурсів;

- модель лідерства П. Коестенбаума, яка також за ініціативою дисертанта була доповнена характеристиками парної категорії «альтруїзм – егоїзм»; це уможливило за результатами тестування визначати потреби наявних в ОТГ лідерів (зокрема, їхні потреби в навчанні й розвитку).

У представленому дисертаційному дослідженні здобувача набули подальшого розвитку:

- сформульовані Еліно́р Остро́м принципи й правила використання спільних ресурсів територіальних громад, перелік яких за ініціативою дисертанта доповнено принципом пріоритету управління використання інтелектуальних ресурсів населення керівництвом громади через забезпечення належного інтелектокористування, результатом чого є удосконалення використання й усіх інших видів наявних ресурсів;

- структурно-функціональна схема ОТГ як системної сукупності елементарних складових удосконалена автором дисертації тим, що у представленій моделі об'єкт подано як множину підоб'єктів, кожен із яких утворює з суб'єктом типову управлінську пару, котра бере участь у використанні спільних природних ресурсів для досягнення спільних для всієї громади цілей; це дає змогу вилучити з процесу її життєдіяльності несанкціоноване громадою використання спільних ресурсів;

- інтерпретація процесу і схеми організації використання людством природних ресурсів, в якій, на відміну від відомої, враховано цілі сталого розвитку в контексті управління життєдіяльністю об'єднаної територіальної громади, а функція управління належним інтелектокористуванням покладено на орган місцевого самоврядування громади, що дозволить забезпечити гармонізацію економічних, соціальних і екологічних цілей та інтересів її населення.

Отже, аналіз усіх векторів наукової новизни надає достатніх підстав для узагальнення й робить логічним висновок про фундаментальність теоретичного й практичного значення дисертаційного дослідження, що розглядається. До того ж як для науки публічного управління важливе значення має:

- авторський підхід до актуалізації теоретичних і практичних проблем удосконалення механізмів регулювання організаційно-управлінських, юридично-правових і бюджетно-фінансових засад функціонування ОТГ, як необхідної умови активізації діяльності цих територіально-адміністративних одиниць у напрямку забезпечення досягнення населенням ОТГ бажаного рівня добробуту (с. 24-25);

- акцентування на ролі урахування людського, суб'єктного чинника, що має бути основною цінністю й орієнтиром у плануванні та імплементації політики публічного управління ОТГ на протигагу домінування в принципах публічного управління ОТГ абстрагованих указів, універсалів, декретів, законів чи наказів, що ігнорують локально-ситуативний, а головне людський чинник як один із визначальних у процесі й процедурі належного самоврядування людських спільнот на окремих територіях (с. 26-27);

- презентована авторська структурна схема системи державного управління децентралізацією влади з делегуванням повноважень і ресурсів ОТГ (с. 31-32);

- реінтегрована автором схема організації належного використання спільних природних ресурсів об'єднаної територіальної громади через забезпечення належного інтелектокористування (с. 54), а також презентована структурно-функціональна схема соціально-економічної системи об'єднаної територіальної громади (с. 78);

- візуалізована просторова модифікація моделі управління змінами, розроблена на основі моделі, що була запропонована Б. Дж. Фоггом (с. 98) та розроблений автором модифікований просторовий варіант моделі «Діамант лідерства» (с. 108);

- виокремлення функціонального потенціалу практики «партисипативного» управління, що рекомендуються дисертантом для використання керівниками, лідерами й функціонерами новоутворюваних вітчизняних ОТГ (с. 110);

- теоретичні та практичні рекомендації з управління процесами створення, становлення і розвитку об'єднаних територіальних громад (с. 128-136);

- представлений план навчально-консультативної діяльності Івано-Франківського відокремленого підрозділу Центру розвитку місцевого самоврядування з інтеграцією розроблених у дослідженні рекомендацій (с. 136-150) та аналіз й узагальнення результатів його імплементації (с. 150-173).

Окремо слід відзначити якість та вичерпність візуалізованої репрезентації результатів дослідження у вигляді узагальнювальних та звітних таблиць, блок-схем, рисунків тощо.

Ці положення у поєднанні з іншими теоретичними узагальненнями та практичними рекомендаціями автора синергізовано розв'язують важливе науково-практичне завдання щодо теоретико-методологічного обґрунтування підходів щодо розробки комплексного механізму публічного управління реформуванням у парадигмі векторів діяльності ОТГ.

У першому розділі дисертаційної роботи «Об'єднана територіальна громада в Україні: причини виникнення і проблеми становлення» – дисертантом здійснено аналіз теоретичних підходів і трактування сутності понять «територіальна громада», «об'єднана територіальна громада». У діахронії проаналізовано етапи становлення традицій функціонування ОТГ в

Україні та виокремлено імпульси, що мали ключовий вплив на сучасне трактування й власне адміністративне значення ОТГ в державі. Здійснено аналіз актуальних проблем процесу децентралізації влади й формування оновленої системи місцевого самоврядування в Україні. Встановлено, що ключовою проблемою організації ефективного використання органами управління ОТГ наявного в розпорядженні громади ресурсного потенціалу є належне використання інтелектуального потенціалу її людських ресурсів з отриманням ефекту синергії від синтезу й гармонізації інтересів усіх суб'єктів ОТГ. У центр уваги поставлено проблему наукового забезпечення створення, організації функціонування і розвитку системи ОТГ. Доречно узагальнено світовий досвід децентралізації влади шляхом створення і організації функціонування територіальних громад і роль в цих процесах їх людських ресурсів. На основі цього запропоновано схему організації ефективного й результативного використання спільних природних ресурсів ОТГ шляхом забезпечення в громаді процесів належного використання її інтелектуальних ресурсів на основі обрання для управління життєдіяльністю ОТГ «розумних людей» та залучення й реалізації потенціалу інтелектокористування.

У другому розділі дисертаційної роботи «Об'єднана територіальна громада як суб'єкт ефективного управління використанням спільних природних ресурсів» – основним напрямком дослідницької уваги став аналіз та авторська інтерпретація й доповнення принципів Елінор Остром з управління спільними ресурсами територіальних громад і використання результатів раціонального управління для удосконалення процесів використання інтелектуальних ресурсів ОТГ. Метою здійсненого аналізу визначено створення на цій основі структурно-функціональної моделі ОТГ як первинного елемента системи місцевого самоврядування, розробка моделі управління й менеджменту поведінкою її людських ресурсів з метою покращення результативності й ефективності використання інтелектуального потенціалу ОТГ. У межах розробки проблемних питань розділу удосконалено графічно-аналітичну модель управління поведінкою людських ресурсів в процесах і процедурах децентралізації влади, реформування адміністративного устрою з метою створення ефективних функціональних моделей ОТГ та управління їхнім сталим розвитком у близькій та віддаленій перспективі. Виокремлено проблему лідерства в об'єднаних територіальних громадах. Представлено рекомендовану модель управління ОТГ, а також наведено рекомендації з відбору керівного персоналу й функціонерів органів управління діяльністю громади, таргетовану на забезпечення неперервного розвитку.

У третьому розділі дисертаційної роботи «Рекомендації з управління процесами створення, становлення і розвитку об'єднаних територіальних громад» – розглянуто особливості управління інтелектуальними ресурсами ОТГ в умовах децентралізації за наявної виявленої специфіки ментальності їх людських ресурсів. Наведено рекомендації щодо організаційних змін в

процесах життєтворчості новостворених об'єднаних територіальних громад області. Здійснено детальне планування навчально-консультативної діяльності Івано-Франківського відокремленого підрозділу Центру розвитку місцевого самоврядування з включенням розроблених в дослідженні рекомендацій. Обґрунтовано доцільність включення експертами Івано-Франківського ВП ЦРМС в програми комплексного процесу підготовки, навчання і розвитку управлінського персоналу і населення як новостворюваних, так і уже діючих ОТГ додаткових заходів з модернізації і модифікації знань. Перевірено життєспроможність та практичну цінність запропонованого плану через комплексний аналіз та надану оцінку змін в управлінні використанням інтелектуальних ресурсів органами місцевого самоврядування ОТГ в Івано-Франківській області. Як наслідок, обґрунтовано неможливість швидкої реалізації всіх очікувань і отримання негайних економічно й соціально значимих результатів від реалізації планів децентралізації через створення ОТГ. На основі цього пріоритетним є планованість, системність, наступність у плануванні роботи ОТГ та побудові принципів ефективного управління людським ресурсом громади.

На основі наведених вище аргументів можна дійти висновку, що дисертація Панасюка Руслана Володимировича написана науковою мовою з урахуванням сучасних понять публічного управління та адміністрування. Робота має логічну структуру, висновки дисертанта підкріплені достатньою аргументацією, причинно-наслідковими зв'язками, логічністю та послідовністю викладу. Усе це разом надало можливість глибоко розкрити тему, вирішити намічені дослідницькі завдання й реалізувати мету дослідження. Загалом критичний аналіз роботи уможливорює висновок про значну теоретичну й практичну значущість дисертації, а також про те, що представлена на розгляд робота є самостійним та структурно завершеним дослідженням.

Наукову та прикладну цінність дослідження полягає в запропонованих автором рекомендаціях, спрямованих на удосконалення підходів до організаційних змін у процесах життєтворчості новостворених ОТГ, зваженому тлумаченні ключових проблем наукового забезпечення створення, організації функціонування й розвитку системи ОТГ; у використанні науково-методологічних узагальнень в практиці управління ОТГ (що продемонстровано на прикладі планування й реалізації навчально-консультативної діяльності Івано-Франківського відокремленого підрозділу Центру розвитку місцевого самоврядування); перспективним є також використання запропонованих дисертантом моделей практичної діяльності в практиці управління іншими ОТГ (з урахуванням наведеного аналізу та оцінки змін в управлінні використанням інтелектуальних ресурсів органами місцевого самоврядування ОТГ в Івано-Франківській області); теоретико-практичні узагальнення мають потенціал використання в навчальному процесі під час викладання дисциплін з публічного управління та адміністрування.

Повнота викладу результатів дисертації в опублікованих працях

Основні наукові положення й висновки дисертації висвітлено у 16 опублікованих наукових працях. Зокрема, 6-ти статтях, із яких 3 – у вітчизняних фахових журналах з державного управління (1 у співавторстві), 3 – у іноземних індексованих виданнях, а також у 10-ти тезах доповідей у матеріалах всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференцій.

Кількість, обсяг та зміст друкованих праць відповідають вимогам п.11 «Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 167 від 6 березня 2019 року.

Дисертаційна робота Р. В. Панасюка перевірена на унікальність тексту засобами сервісу перевірки на плагіат Unicheck, порушення академічної доброчесності не виявлено.

Дискусійні положення та зауваження щодо змісту та оформлення дисертації

Поряд із безперечними перевагами дисертації, що їх було окреслено вище, у ній все ж є непринципові недоліки та деякі дискусійні моменти, урахування яких сприятиме розвитку та конкретизації результатів дослідження. Зокрема:

1. У п.1.2. обговорено світовий досвід децентралізації влади шляхом створення і організації функціонування територіальних громад і роль в цих процесах їх людських ресурсів. Проте мало інформації надано щодо конкретних моментів зіставлення досвіду децентралізації в Україні та здійснення аналогічних процесів провідними країнами світу. Наукову цінність мав би конкретний порівняльний аналіз процесу та здобутків децентралізації в Україні та принаймні у 2-3 інших країнах, досвід яких, на думку автора, є найбільш релевантним з огляду на ситуацію з децентралізацією в Україні.

2. У п. 2.3. автор наводить у вигляді рисунка модель управління змінами Б. Дж. Фогга. Автором зазначено, що модель здобула популярність у процесах управління змінами насамперед завдяки тому, що демонструє можливі напрямки й засоби впливу на людей з метою отримання бажаних і потрібних змін у їх поведінці. На нашу думку, недостатньо вмотивовано й обґрунтовано доцільність його використання у контексті управління ОТГ, а також не вказано інструментарій того, як саме можуть бути імplementовані ідеї наведеної моделі.

3. Доволі цікавими є дослідження автора у п. 3.1. «Особливості управління інтелектуальними ресурсами ОТГ в умовах децентралізації за існуючої специфіки ментальності їх людських ресурсів». Проте, запропонована дисертантом на рис. 3.1. ромбовидна матриця «Зміни менталітету людських ресурсів організованих людських спільнот» рекомендовано формувати в рамках ромбовидної інституціональної матриці під впливом ідеологічних (комунітарність – індивідуальність) та економічних

(ринок – редистрибуція) установок» потребує додаткового пояснення в частині про вплив яких саме ідеологічних установок на менталітет йдеться і, основне, які практичні кроки потрібно здійснювати для зміни менталітету людських ресурсів ОТГ.

4. У п. 3.2 автором сказано про необхідність одночасного ментального реінжинірингу здобувачів знань і досвіду використання децентралізаційних технологій та інструментів (суб'єкт-суб'єктна співпраця, взаємодія рівних, коворкінг, краудсорсинг, стратегічне планування і т. п.). Вважаємо за доцільну детальнішу розробку напрямів та заходів з ментального реінжинірингу у світлі висновків із дослідження, що зроблені автором.

5. У п.3.3. дисертаційної роботи автор зауважує про принципову важливість попередньої трансформації ментальності потенційних споживачів економіки ОТГ, які належать до категорій «Розумний громадянин», «Розумна НКО» і «Розумна Влада». Також зроблено висновок, що без таких трансформацій інноваційні моделі управління ОТГ «...не принесуть бажаних результатів у перетворенні нових громад на «коворкінговий простір» (с. 134). Доцільним розвитком дослідницької думки була б розробка також моделей, ідей, принципів того, як саме можна досягти швидшої трансформації ментальності в заданому напрямку.

Проте, наведені зауваження мають рекомендаційний характер і швидше вказують на перспективи розвитку питань, що досліджено автором. Вони не впливають на загальне позитивне враження від роботи й жодним чином не применшують значимості проведеного дисертаційного дослідження, абсолютно не девальвують наукової новизни та практичної значущості теоретичної сторони окреслення питань функціонування ОТГ як суб'єкта ефективного управління використанням спільних природних ресурсів, не знецінює висновків і пропозицій, наведених у дисертації.

Загальний висновок

про відповідність роботи встановленим вимогам

Дисертаційне дослідження Панасюка Р. В. «Публічне управління використанням спільних ресурсів територіальних громад України» виконане на високому науково-теоретичному рівні. Дисертація є самостійною, завершеною працею, має наукову новизну, практичну цінність. У роботі містяться нові науково обґрунтовані результати, що мають незаперечну цінність для теорії та практики публічного управління та адміністрування. Отримані нові науково-обґрунтовані результати містять інструментарій для вирішення широкого кола актуальних завдань з теоретико-методологічного обґрунтування принципів та практичних моментів удосконалення механізму управління використанням ресурсів ОТГ на основі залучення до процесів і процедур управління інтелектуального потенціалу людських ресурсів громад.

Науковий рівень дисертаційної роботи – високий, виклад отриманих результатів – логічний і послідовний. Автором доведена практична

значимість отриманих результатів, які є доступними для сприйняття і подальшої теоретичної та практичної інтерпретації у руслі розробки питань управління ОТГ. Структура, зміст та основний текст дисертаційної роботи повністю відповідає обраній тематиці та визначеній дисертантом меті, повно реалізує спектр намічених дисертаційних завдань. Оформлення тексту дисертації цілком відповідає вимогам нормативних документів МОН України, що регламентовані для відповідного типу кваліфікаційних робіт.

Урахування актуальності дисертаційної роботи, отриманої автором наукову новизну, важливості одержаних наукових результатів, рівня їх обґрунтованості, повноти, достовірності, апробованості, безперечної теоретичної та практичної цінності здійснених висновків дає змогу дійти висновку, що дисертація відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 квітня 2019 р. № 283), п.10 «Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України №167 від 06 березня 2019 року, а її автор Панасюк Руслан Володимирович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії (PhD) за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Офіційний опонент:

професор кафедри управління
та бізнес-адміністрування Інституту
післядипломної освіти та
довузівської підготовки
Прикарпатського національного
університету імені Василя Стефаника,
доктор наук з державного
управління, доцент

Бурик З. М.

«07» травня 2021 р.

Підпис офіційного опонента засвідчують:

Підпис Бурик З. М. ЗАВІРЯЮ
начальник відділу кадрів
Державного вищого навчального закладу
Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника
№ 02125266
«07» травня 2021 р.